

PUNT DE VISTA

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

Conselldelectors:

Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

De set en set

Carina Filella

Litterarum

Fa divuit anys, un grup de gent vinculada al Centre d'Estudis de la Ribera d'Ebre i a l'Ajuntament de Móra d'Ebre van muntar una fira de llibres, una experiència que en aquell moment era única no només a les Terres de l'Ebre sinó a tota la demarcació de Tarragona, i que volia ser un punt aglutinador de cultura i lletres de segell ebrenc. Pocs anys després, el 2009, l'anomenada Fira del Llibre Ebrenc, amb seu a Móra d'Ebre, va donar fruit a la fira d'espectacles Litterarum, una fira professional que cada any promou obres de qualsevol disciplina de les arts de l'espectacle basades en textos literaris escrits en llengua catalana i que no han estat concebuts originalment per a l'escena. Era una proposta única al país, també, a la qual s'hi va sumar des del primer dia la Institució de les Lletres Catalanes. Tot plegat ha fet que una zona concreta de tot el domini lingüístic hagi aconseguit girar la vista del món literari català cap a aquest centre geogràfic i lingüístic, segons va reconèixer Albert Pujol, que ha estat el director d'aquest certamen fins enguany, quan n'ha pres el relleu la jove correctora i traductora Gemma Sastre. Literatura i arts escèniques han projectat una comarca, la Ribera d'Ebre, més enllà de les centrals nuclears que l'ocupen. L'any 2019, Litterarum va rebre un dels màxims reconeixements, el Premi Nacional de Cultura. I dijous passat en va sumar un altre: la Sirga d'Or, que atorga el Consell Comarcal. És un premi més petit, sí, però és el reconeixement de la mateixa comarca, la que vivia allunyada de les mirades d'un sector cultural que ara l'abraça.

EDITORIAL

L'erupció de La Palma

Quan fa poc més de tres setmanes de l'erupció del volcà Cumbre Vieja a l'illa de La Palma, a les Canàries, el balanç dels danys produïts per les múltiples colades de lava és monumental i representa una gran tragèdia humana i econòmica per als milers de persones afectades. Cal tenir ben present que no només s'han destruït habitatges, sinó també nombrosos magatzems i naus industrials, així com plantacions de plàtans, un producte bàsic en l'economia de l'illa. L'erupció també ha afectat el turisme, un altre dels pilars de La Palma.

Els vulcanòlegs coincideixen a dir que som davant d'una erupció amb

les característiques de les últimes conegudes a les Canàries –a La Palma mateix el 1949 i el 1971–, però que ara les conseqüències han estat molt pitjors perquè l'illa està molt més poblada, amb un urbanisme descontrolat des de fa anys i amb la dificultat afegida que, degut al vulcanisme persistent a tota la part sud, era molt difícil de definir on es podia construir o no. En tot cas, l'erupció també ha posat en relleu que molts canaris potser no eren prou conscients de la idiosincràsia volcànica de les diferents illes, la qual cosa els feia obviar els futurs riscos a ells, però també a les autoritats. L'erupció del Cumbre Vieja hauria de servir per posar aquesta problemàtica en pri-

mer pla, de cara, per exemple, a definir les noves infraestructures que, necessàriament, s'hauran de fer a La Palma.

Sobre el futur, és molt important que tant el govern espanyol com el canari aportin tot el suport humà i, sobretot, econòmic, als damnificats. L'executiu de Pedro Sánchez ha anunciat ja diferents mesures, però, ja es veu que són del tot insuficients per cobrir les pèrdues immobiliàries i agrícoles. És important, per exemple, que no es repeteixi el que va passar quan hi va haver el terratrèmol de Llorca, a Múrcia. Passats més de deu anys, encara no s'han cobrat algunes de les ajudes.

La foto

Un terratrèmol a Grècia. La policia grega va acordonar una part de la platja a causa de la caiguda de roques a Xerokampos per un terratrèmol de 6,3 d'intensitat, a l'illa de Creta ■ EFE

La frase del dia

Pedro Sánchez

PRESIDENT
DEL GOVERN ESPANYOL

“Reivindiquem el que ens uneix, el que ens fa grans com a societat, el que fa d'Espanya un país acollidor, obert i divers”

Keep calm

Notícia u. El premi Nobel de la pau s'ha concedit a dos periodistes, Maria Ressa i Dmitri Muràtov, pels esforços en la salvaguarda de la llibertat d'expressió, condició indispensable per a una democràcia forta i una pau duradora. Notícia dos. El canceller austríac, Sebastian Kurtz, dimiteix per les acusacions de suborn a la premsa. Hi ha tres dies de diferència entre una informació i l'altra amb els periodistes com a notícia. Dos titulars i unes reflexions sobre l'ofici d'informar. Premiar periodistes que es juguen la vida per fer la seva feina està molt bé i és d'agrair. Són uns professionals que creuen en el valor de la in-

Martí Gironell i Gamero

La foguera

formació veraç i contrastada com a ingredient per formar opinió i criteri al ciutadà que ajudi a fer societats més robustes i justes, menys corruptes. Però no hem d'oblidar que la funció de l'anomenat quart poder és criticar els poders tradicionals. La feina dels mitjans no ha de ser la d'un òrgan al servei del públic sinó un instrument de formació del públic. I és molt important una auto crítica constant de l'ofici per mirar de millorar-lo. Un capdavant d'aquesta manera de fer era l'escriptor i semiòleg Umberto Eco. *Il professore* era partidari de mantenir una serena desconfiança davant de les notícies i dubtar de gairebé tot. I em ve al

cap aquella frase que deia Guillem de Baskerville a *El nom de la rosa* “La insinuació eficaç és la que parla d'uns fets que no tenen valor en si mateixos i que no es poden desmentir perquè després es converteixen en fets veritables”. Coincideixo amb Eco que sostenia que, el periodista no té el deure de ser objectiu sinó d'oferir un testimoni fent explícit allò que pensa. Advertir al públic, oient, lector que allò que diu no és la veritat sinó la seva, la que ha esbrinat, i els convida a investigar, preguntar i qüestionar. Malgrat que Eco era conscient que, tal com passava en l'època medieval als monjos que deien les veritats, fàcilment podien acabar a la foguera.